

Література

1. Закон України «Про страхування» №85/96–ВР від 07.03.1996 р. із змінами станом на 18.01.2013 -<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/85/96-вр>
2. Александрова М.М. Страхування: Навчально-методичний посібник. – К.: ЦУЛ, 2002. – 208 с.
3. Зятковський І.В. Фінанси підприємств. – Вид. 2-ге. К.: Кондор, 2003. – 364 с.
4. Рабий О.С. Проблеми розвитку страхових організацій в Україні // Українська академія банківської справи, II Всеукраїнська науково-практична конференція “Актуальні проблеми та перспективи розвитку фінансово-кредитної системи України” – Харків, 2002. – с. 291-293.
5. Шелехов К.В., Бігдаш В.Д. Страхування: Навч. посібник. – К.: МАУП, 2008. – 424 с.

Князєва А.І., студентка
Кабанова А.А., студентка
Криворізький економічний інститут
ДВНЗ «Криворізький національний університет»
м. Кривий Ріг, Україна

ПОКРАЩЕННЯ ОПОДАТКУВАННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Податкова система є одним з важливіших чинників системи держави, адже оподаткування підприємств є інструментом регулювання економіки країни.

Сучасна податкова система в Україні має низку недоліків, які впливають на справляння податку на прибуток, таких як:

- наявність двох паралельних обліків – бухгалтерського та податкового: їх взаємозв'язок на сьогодні є однією з найважливіших проблем, котра вже багато років обговорюється обліковцями;
- безсистемне надання економічно необґрунтованих пільг по податку на прибуток;
- надмірне податкове навантаження;
- складний порядок визначення податку, що створює проблеми для платників та контролюючих органів, значні можливості ухилення;
- бажання платників сплатити до бюджету якнайменшу суму податків;
- складність адміністрування та контролю за сплатою даного виду податку тощо [3].

Проблемою оподаткування прибутку підприємств займалися такі вітчизняні науковці: Ф. Ф. Бутинець, М. Ф. Огійчук, П. Т. Саблук, М. Я. Дем'яник та інші. П. Самуельсон, Дж. Б'юкенен, А. Сміт, Дж. Кейнс, Д. Рікардо зробили значний внесок у розвиток наукових підходів до побудови оптимальної системи оподаткування податку на прибуток підприємств. Але виникають чимало питань з вирішення проблеми оподаткування підприємств при прийнятті Податкового кодексу України.

Податок на прибуток підприємств - це прямий податок, сплачуваний підприємствами з прибутку, одержаного від основної, операційної, фінансової та інвестиційної діяльності підприємства [1].

З прийняттям Податкового кодексу України відбулося чи не мало змін як позитивних, так і негативних. Те що стосується податку на прибуток, то тенденція до змін має позитивний характер.

Насамперед, позитивним є те, що з кожним роком ставка податку поступово зменшується. У 2010 році ця ставка була 25% у 2011 – 23%, у 2012 – 21%, у 2013 – 19%, а у 2014 ця ставка становитиме 16%.

Податок на прибуток займає друге місце (після ПДВ) за значущістю у доходах Державного бюджету України. Так, за 2012 рік структура надходжень у бюджет мала такий вигляд:

- податок на додану вартість- 121109,4 млн. гривень, що більше на 10,6 % за попередній період;
- податок на прибуток підприємств -37325 млн. гривень, який збільшився на 2,5 % від попереднього періоду;
- акцизний податок з вироблених в Україні підакцизних товарів (продукції) - 15360,4 млн. гривень, що збільшився на 10,7 % від попереднього періоду;
- бюджетне відшкодування податку на додану вартість грошовими коштами за 2012 рік здійснено в обсязі 31082,7 млн. гривень, що на 8,4 % більше за попередній період;
- Власні надходження бюджетних установ за 2012 рік становили 12995,9 млн. грн., що на 2950,2 млн. грн., або 18,5 % менше за попередній період [4].

Податковий кодекс України визначає чимало позитивних змін стосовно даного податку, оскільки структура доходів загального фонду Державного бюджету України протягом 2008-2013 рр. свідчить про тенденцію до зниження питомої ваги податку на прибуток у бюджеті [2].

Після прийняття Податкового Кодексу темп приросту надходжень від податку на прибуток істотно зріс (з 136,8,7% у 2011 році до 142,9 % у 2012 році). Цього вдалося досягнути за рахунок розширення бази оподаткування. Отже, можна відмітити позитивну динаміку в надходженнях від податку на прибуток [4].

Проте є ряд і негативних моментів, передбачених ПКУ, які спричинюють зменшення надходжень до Державного бюджету. Так, наприклад, до витрат згідно з ПКУ, включаються суми ЄСВ, що зменшить оподаткований прибуток, і, таким чином, зменшить надходження податку на прибуток до Державного бюджету України.

Виходячи з цього, можна стверджувати, що вдосконалення оприбуткування підприємств є досить важливим на сьогодні. І одним з кроків

вирішення цього питання було впровадження Податкового кодексу України. Але на разі вирішені не всі питання і в подальшому будуть впроваджені інші зміни: скасування податкового обліку і використання бухгалтерського; підвищення стабільності і прозорості податкового законодавства; активне введення в дію системи електронної звітності.

Література

1. Галайко А. Ю. Оподаткування прибутку підприємств в контексті нововведень податкового кодексу України. [Електронний ресурс] / Архів наукових праць. – Режим доступу: <http://www.rusnauka.com/>
2. Жукова Т. А. Особливості оподаткування прибутку підприємств у зв'язку з прийняттям податкового кодексу України / Т. А. Жукова, Г. М. Левченко / Вісник СумДУ: Економіка. – 2012. – №2. – С.58-67
3. Черняков Т. М. Проблеми в оподаткуванні прибутку підприємств. [Електронний ресурс] / Архів наукових праць. – Режим доступу: <http://www.rusnauka.com/>
4. Інформація про стан виконання Зведеного та Державного бюджетів України за 2012 року.[Електронний ресурс] / Міністерство фінансів України. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/>

*Козут Ю.В., старший викладач
Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
м. Чернівці, Україна*

ЗАВДАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Всю сукупність процесів і явищ, що відбуваються на підприємствах різних галузей народного господарства, можна умовно поділити на дві групи — традиційні і інноваційні. Традиційні процеси і явища характеризують звичайне функціонування народного господарства, його галузей і підприємств, а інноваційні — розвиток останніх на якісно новому рівні. Впродовж тривалого періоду, коли економіка функціонувала і розвивалась переважно за рахунок екстенсивних факторів (застосування постійно зростаючого обсягу суспільних ресурсів — персоналу, виробничих фондів), у виробництві домінували традиційні процеси і явища. Оскільки екстенсивні фактори практично себе вичерпали або їх дія стала економічно не вигідною, розвиток та інтенсифікація сучасного виробництва мають базуватися переважно на нових рішеннях у галузі технології, техніки, організаційних форм і економічних